

nogen Uoverensstemmelse mellem de nu stillede Endringsforslag, og hvad der tidligere er vedtaget her i Tinget. Endringsforslaget under Nr. 220 angaar Anstæffelsen af et Batteritog, hvortil der er forlangt 200,000 Kr. Trede Medlemmer, som særlig interessere sig for dette Batteritog, ville jo have Bejlighed til at gennemlæse den Skrivelse, der er indført her i Betænkningen. Jeg finder ingen Anledning til nærmere at gaa den igennem, men vil blot udtale, at som en yderligere militær og kostbar Foranstaltning, har Flertallet ikke kunnet gaa ind paa den.

Scharling: Det vil ikke have kunnet undgaa Opmærksomheden, at der er en isjænsfaldende Forskel mellem den Maade, hvorpaa det foreliggende og det efterfølgende Budget, de 2 militære Budgetter, ere blevne behandlede i Finansudvalget, og den Maade, hvorpaa de hidtil omhandlede civile Budgetter ere blevne behandlede. Medens der i det hele og store paa væsentlige Punkter er opnaaet Enighed i Udvalget overfor de fleste Punkter paa de civile Ministerier, vil det ses, at det modsatte er i den Grad Tilfælde paa de nu foreliggende Budgetter, at Mindretallet ikke har kunnet tiltræde et eneste af de Forslag, som Udvalgets Flertal har stillet til § 22. Den ærede Ordfører fremhævede, at det var de nuværende Forhold, som gjorde, at man stillede sig paa denne Maade overfor de militære Budgetter. Jeg skal tillade mig at bemærke, at jeg tror, at den Maade, hvorpaa man saaledes stiller sig, kunde bevirke, at de nuværende Forhold fortsættes og vedblive, og at den Maade, hvorpaa de militære Budgetter behandles, vedblivende vil være en Hindring for at vende tilbage til regelmæssige Finanslovstilstande. Selv saa umilitaristisk en Bevilling som 1200 Kroner til Uddannelse af militære Sygepassere eller 4000 Kroner til Oprættelse af Kursus i Husflid forenaas nægtede i stærk Modsatning til den Beredvillighed, hvormed man er gaaet ind paa lignende Forslag, naar de ere stillede paa de civile Budgetter. Der er under de foreliggende Omstændigheder næppe nogen Opfordring for mig til at gennemgaa alle de enkelte Endringer til de foreliggende Budgetter. Jeg skal kun opfordre mine Meningsfæller til at stemme imod alle Flertallets Forslag, og skal kun i al Almindelighed udtale, at saalænge der fra det ærede Flertals Side i dette Ting ikke vises større Smødekomen mod de Ansøelser, som paa disse Omraader næres, ikke blot af dette Tings Mindretal, men af det andet Tings Flertal, er der næppe megen Udset til, at vi kunne komme

ud af de nuværende og ind i regelmæssige Finanslovstilstande.

N. Jensen: Jeg har ønsket her ved Behandlingen af den nuværende Paragraf i Finansloven at gøre et Par Bemærkninger. Den første angaar Endringsforslaget under Nr. 140, som angaar Nedsættelsen af Bevilling til Munderingsfager. Jeg er ikke i Uoverensstemmelse med Udvalgets Flertal, idet jeg kan stemme for denne Nedsættelse, men paa den anden Side mener jeg, at vi gøre vel rigtig i at have det Formaal for Øje at gøre Besparelser, hvori vi kunne, men vel at mærke saaledes, at vi, saalænge vi have en Hær, give den en ordentlig og solid Beklædning, og ogsaa saa vel forment, som man kan gøre den. Det forekommer mig imidlertid, at den Retning, hvori man nu udvikler sig, er alt andet end praktisk. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Krigsminister har haft en Kommission til at foreslaa de Forandringer, der ere indførte i vore Uniformer. For Officerernes Vedkommende kan det jo siges, at de komme selv til at betale dem, men skal Mandskabet med, maa det jo medføre Udgifter, naar man gaar til Forandringer. Naar disse Forandringer saa oven i Kjøbet ikke ere heldige, hvad jeg ikke kan forstaa, de kunne være, bliver det endnu værre. Det er en bekendt Sag, at andre Lande, der foretage Forandringer, gaa en modsat Vej og sørge for at have deres Uniformer saa lidet afstikkende som muligt, for at de ikke skulle være synlige for en Fjende i det Tilfælde, man kommer i Marken. Her i Landet synes man at gaa en modsat Vej og søge at at gøre dem saa afstikkende som vel muligt. Jeg har en Gang for flere Aar tilbage gjort opmærksom paa et Misforhold ved Uniformeringen af vore Underofficerer, og jeg vil henstille til den ærede Krigsminister, som jo ikke er ubillig til at foretage Forandringer, om han ikke maatte være villig til at gaa ind paa mit Ønske i saa Henseende og flytte Distinktionerne paa Underofficerernes Uniform op paa Skuldrene. Vi have jo allerede en Grad af Underofficererne, nemlig Stabssergenterne, som bære Distinktionerne paa Skuldrene. Distinktionerne kunne jo være meget lidet fremtrædende, men jeg tror, at som de nu ere, ville alle indrømme, at disse 2, 3, 4 hvide Snore paa Armeene ere meget synlige, og at de vedkommende som Følge deraf ere meget udsatte, hvis de en Gang skulle rykke i Felten. Jeg kan heller ikke se, at der er nogen Grund til at bevare denne Forskel mellem Befalingsmændene; det kan godt være, at man maa kunne skelne, hvad